

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednotne
6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
Telephone: KIndergarten 2812

VELIKA JEDNOTINA
JUBILEJNA KAMPA-
NJA JE V TEKU!
ZA USPEH ISTE MO-
RAMO VSI SODE-
LOVATI!

Kranjsko - Slovenska
Katolička Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pora organizacija v
Ameriki

Posluje že 46. leto

GESLO KSKJ. JE:
"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1105, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1912.

NO. 24 — ŠTEV. 24

CLEVELAND, O., 14. JUNIJA (JUNE), 1939

LETO (VOLUME) XXV.

NA KATOLIŠKEM SHODU V PUEBLO JE BILA PRIPOROČENA NAŠA JEDNOTA

Dne 18. maja t. l. se je vršil v naši zapadni slovenski metropoli, v mestu Pueblo, Colo. velik katoliški shod, katerega predsedatelj je bil naš glavni predsednik, sobrat John Germ.

Ob sklepu tega shoda je bila prečitana in z odobravanjem navdušeno sprejeta naslednja resolucija:

RESOLUCIJA

Slovenci zbrani iz Pueblo, Colorado in okolice na shodu proslave zmage ge. Josipine Meglen, v kampanji "Ameriškega Slovenca" v letu 1939 in za zanimanje in za večje razširjenje katoliškega tiska, vršečega se na dan Vnebohoda 18. maja 1939 v župnijski cerkveni dvorani Marije Pomagaj, s tem sprejemamo naslednjo resolucijo in se zavezujemo z javno obljubo, da bomo skušali po svojih najboljših močeh njene sklepov izvajati. Na podlagi tega izjavljamo in sprejemamo:

1.—da se zavedamo, kako globokega in važnega pomena je za vsakega katoličana in vsako katoliško družino katoliško časopisje; in

2.—zavedamo se, da protiversko časopisje in njihove knjige povzročajo veliko škodo med narodom s tem, ker sejejo dvome in z njimi uničujejo v dušah in srčih ljudi vero v Boga in s tem uničujejo v naših ljudeh vse one moralne vrline, ki so potrebne človeku za pravo krščanske življenje; in

3.—zavedamo se, da s tem, ko protiversko časopisje uničuje v naših ljudeh vero v Boga, jih s tem tudi pokvari, da niso sposobni ne oni, ne njihove družine za naša katoliška društva in naše katoliške organizacije; in

4.—zavedamo se tudi, da je širjenje nevere potom tiska in potom dobro organizirane nasprotnote propagande ateistov in drugih tajnih sil, ki vodijo boj proti katoliški cerkvi epidemčnega značaja, ki se širi od srca do srca, od duše do duše.

Zavedajoč se vsega tega in velike resnosti in nevarnosti za nas same in posebno pa še za našo mladino, med katero prihajajo potom angleškega tiska z istimi metodami in načinom, da v nji omajajo vero v Boga, da bi jo prepričali, da je velika močna vera slovenskih očetov in mater praznoverje, itd. zaradi tega se še posebej zavezujemo, da bomo radi sebe in svojih otrok od sile naprej izvajali kolikor mogoče naslednje obljube in sklepe:

1.—da bomo sami vedno in povsod dajali prednost katoliškim listom pred drugimi listi;

2.—da bomo po svojih močeh vedno pomagali katoliškim listom z naročanjem istih, kakor tudi s tem, da jih bomo ob vsaki priliki priporočali svojim prijateljem, znancem in sosedom za naročbo;

3.—da bomo pazili v kaka društva se vpisujejo tudi naši mladi, posebno pa hočemo paziti, da našo lastno slovensko mladino kdo ne zavede v protiverska društva in jednote, katerih časopisje smeši vero in Boga in deluje na to, da čitatelje pobrezveri. V ta namen hočemo za naprej ob vsaki priliki svrati odrastek in mlade;

4.—zavezujemo se, da bomo ob vsaki priliki priporočali našemu narodu, zlasti slovenski mladini, da pristopa v slovenska katoliška društva, predvsem v društvo K. S. K. Jednote;

5.—zavezujemo se, da bomo ob vsaki priliki skušali pobijati napade proti veri in napade na č. duhovščino s tem, da bomo na vsak tak napad po možnosti odgovorili z proti-agitacijo za katoliške liste, katero odkrivajo v takih slučajih resnico;

6.—vse to se zavezujemo, da bomo vršili na dostojen in intligenten način v duhu pravega gentlemanstva in v duhu krščanske ljubezni, ki je najmogočnejše oranje proti vsaki zagriznosti in vsem sovražnikom; in

7.—zavezujemo se, da hočemo kot zvesti in stanovitni katoliški Slovenci biti zvesti državljanji te velike svobodne zemlje Združenih držav ameriških in da hočemo delovati po vseh svojih močeh, da ostanejo naši sinovi in hčere rojene v tej zemlji istotako zavedno Slovenci, zvesti in trdni katoličani in zvesti in lojalni Amerikanici.

V to naj nam pomaga ljubi Bog, nebeška Mati Marija in sveti Jožef, zaščitnik Slovencev!

Pueblo, Colorado, na dan Vnebohoda dne 18. maja 1939.

Prečitano resolucijo so vsi zborovalci soglasno sprejeli in odobrili z željo, da jo tudi pre drugih naselbinah osvoje in vzamejo na znanje ter isto vsepovsod po možnosti izvajajo.

JUGOSLOV. KRAL PETER DOVRŠIL GIMNAZIJO
Beograd, 12. junija. — Peter je končal svoje študije v civilnih šolah ter dobil spričevalo kot maturant gimnazije.

Predno mu je umrl oče, je daj v vojaški kolegiji za letoštudirjal nekaj časa na Etonu, njo jesensko dobo, zaen bo šoli v Londonu, kasneje je pa pa tudi študiral na beografski univerzi mednarodno pravo. Profesorje. V nemščini ga je imel doma privatne učitelje in poučeval slovenski profesor Pavel Brežnik.

Kralj Peter se je vpisal se v dvojno vojaški kolegiji za letoštudirjal nekaj časa na Etonu, njo jesensko dobo, zaen bo šoli v Londonu, kasneje je pa pa tudi študiral na beografski univerzi mednarodno pravo. Profesorje. V nemščini ga je imel doma privatne učitelje in poučeval slovenski profesor Pavel Brežnik.

Razne kratke vesti

— Ko je angleška kraljeva dvojica na svojem 4 dnevнем obisku v Združenih državah dne 10. junija dosegla v mesto New York, je isto ljudstvo navdušeno pozdravilo. Okrog tri milijone oseb je stalo na hodnikih ob cestah, da vidi vladarja Anglije, kralja George VI. in njegovo ženo. Visoka gosta sta si navedeni dan ogledala svetovno razstavo, v nedeljo 11. junija sta bila na domu predsednika Roosevelta v Hyde Parku, N. Y., kjer jima je Mrs. Roosevelt v počast priredila domač piknik in jima med drugim postregla tudi s hrenovkami (vinaricami).

— Dne 10. junija je bila v poslanski zbornici v Washingtonu sprejeta predloga glede izboljšanja socialnega starostnega zavarovanja. Za dobro prihodnjih dveh let (1940-42) se bo še plačevalo po 1% od zasižuških delavcev in plače delodajalcev. Najnižjo mesečno pokojino 65 let starih oseb se bo zvišalo z \$15 na \$20 na mesec in isto začelo plačevati že prihodnje leto.

— Do 18. junija je znana Fordova tovarna avtomobilov izgotovila že 27,000,000 vozil. St. 27,000,000 bodo poslali na nevyorško razstavo.

— Dne 9. junija so silni viharji spremljani s točo prizadel dele držav Minnesota, So. Dakota in Wisconsin. Glasom brzozavnih poročil je ponekod padala toča, ki je imela 10 palcev in pol v premeru. Posamezni komadi so tehtali 14 funтов. Mnogo oseb je bilo zadržen od toč in se sedaj zdravijo v bolnišnicah. Vihar je porušil tudi mnogo farmarskih hiš in poslopij. Stotine glav živine je bilo ubitih in farmarski pridelki so ponekod popolnoma uničeni. Samo v Sioux Falls okraju znaša škoda na pol milijona dolarjev.

— Dne 9. junija so silni viharji spremljani s točo prizadel dele držav Minnesota, So. Dakota in Wisconsin. Glasom brzozavnih poročil je ponekod padala toča, ki je imela 10 palcev in pol v premeru. Posamezni komadi so tehtali 14 funтов. Mnogo oseb je bilo zadržen od toč in se sedaj zdravijo v bolnišnicah. Vihar je porušil tudi mnogo farmarskih hiš in poslopij. Stotine glav živine je bilo ubitih in farmarski pridelki so ponekod popolnoma uničeni. Samo v Sioux Falls okraju znaša škoda na pol milijona dolarjev.

Prvo društvo-206-doseglo kvoto

Dan ameriške zastave

Danes, dne 14. junija, na svoj praznik, ponosno plapolat s stronom naše mogočne Unije naša mila zvezdnata zastava, simbol svobode in enakopravnosti vseh njenih državljanov.

Slava najlepši zastavi na celem svetu!

ANGLEŠKI KRAL V WASHINGTONU

Washington, D. C., 8. junija. Angleški kral George VI. in njegova žena Elizabeta sta s svojim spremstvom semkaj dosegla danes dopoldne ob 11:11 ter bila na postaji sprejeta z velikimi častmi. Kraljevo dvojico je čkal in pozdravil predsednik Roosevelt. Najmanj pol milijona ljudi je stalo ob cestah ko sta se visoka gosta peljala skozi mesto v Belo hišo, kjer sta bila gosti predsednika in njegove soprote. Kralju v počast je bil iz bližnje trdnjave oddanih 21 strelov in vojaška godba mu je zaigrala angleško narodno himno.

Zvečer jima je predsednikova soproga priredila sijajen banket, kjer je predsednik Roosevelt napil angleškemu vladarju, slednji pa Rooseveltu z opombo, da bo ostalo prijateljstvo med Anglijo in Združenimi državami vedno neomajeno in trajajo.

— Vse je bilo skupno z veseljem. Ker so bili Slovenci prav okrog njega je razumljivo, da so dali z vsem podarkom izraza svojim čustvom, da je v ginjenosti orosilo. Pij XII. je izpregorovil najprej v pozdrav novoporočencem. Poudaril je pomen družine in pomen vzgoje v družini. Nato je nadaljeval v veliko presečenje vseh navzočih z besedami:

"Hvaljen Jezus! Dragi moji Slovenci." Po teh slovenskih besedah je dalje v italijansčini izrazil svoje veselje, da more pozdraviti škofa ljubljanske škofije in zastopstvo slovenskih katoliških organizacij. Pohvalil je slovenske verske in kulturne organizacije. V lepih besedah je orisal pomen vere za kulturo. Ob koncu je podčrtal, da je hrbitvena verska kulturi verska zavednost in zvestoba do Cerkve. Pozval je navzoče, naj bodo dobrni Slovenci in zvesti državljanji svoji domovini. Končal je s slo-

Še en slovenski novomašnik

Calumet, Mich. — Minulo nedeljo 11. junija je pel novo moško v cerkvi sv. Janeza Krstnika, v Menominee, Mich. Rev. Mark L. Sterbenz, SDS., ki je pred leti živel na Hancocku. Rev. Sterbenz, ki je Slovenec, je bil posvečen v duhovnika dne 30. maja v cerkvi Brezmadežnega Spočetja v Washingtonu, D. C. Novomašnik je bil rojen v Dollar Bay, kjer so njegovi starši prvotno bivali. Oba roditelja sta mu umrila že pred več leti. Ker je kazal zanimanje za duhovski stan, so ga dobri prijatelji poslali v St. Nazians, Wis. študirati za duhovnika, kjer je tudi večino svojih študij naredil. Eden njegovih dobroih pomočnikov je bil Rev. F. Corcoran, ki je bil mnogo let za župnika pri cerkvi sv. Patricija na Hancocku. To je tudi vzrok, da je novomašnik imel novo moško v Menominee, kjer sedaj Rev. Corcoran župnikuje. Kam ga bo škof poslat potem, poročilo ne omenja.

Novi mošnik bod' pozdravljen!

ZRAKOPLOVNA POŠTA

Kot naznanja clevelandski poštni mojster sedaj lahko posiljate pisma iz Clevelandu v Evropo potom zrakoplovne pošte. Poštnina znaša 30 centov za vsakega pol unča teže. Zrakoplovna pošta vozi iz Amerike v Evropo enkrat na teden. Če hočete odposlati pismo potom zrakoplov v Evropo, morate oddati pismo na glavni pošti najkasneje vsak petek do 10. ure zvečer. Tako oddano pismo pride v Jugoslavijo v trajno.

Zvezni besedilo: "Živeli Slovenski!"

Z ognjem izrečene besede so navdušile vse in marsikako okvirje se je v ginjenosti orosilo.

Ko je sv. oče odhajal, so ga obsuli najprej Slovenci in mu poljubljali roke. Nato so prisnilili drugi in njegov odhod iz dvorane se je zakasnil skoraj pol ure.

Po avdijenci je bil v posebni avdijenci škof dr. Gregorij Rožman, katerega je sv. oče prosil, naj izreče slovenski romarjem njegovo zahvalo. Ob tej priliki se je sv. oče podrobno informiral o organizacijah, ki so nastopile v krójih. Zanimal se je tudi za narodne noške.

Pri avdijenci so bili navzoči tudi Slovenci v Rimu, na čelu pater Prešeren SJ.

Slovenski romarji po tem lepem sprejemu s toliko večjim veseljem — vse zdravi — so nadaljevali ogled večnega mesta.

LEP ZGLED NAŠIH JEDNOTARIC

TEKMA MED DRUŠTVOM ST. 2 IN ST. 169 (IV. KAMPANJSKO POROČILO)

Dasiravno imamo pri naši podporni organizaciji nekaj nad 50 krajevnih ženskih društev, moških pa trikrat toliko, se je osobito pri zadnjih kampanjah pripelj slučaj, da so naše draže članice ali Jednotarice zmagale.

Da gredo naše cenjene sestre zopet z lepim zgledom tudi v sedanji kampanji naprej, nam kaže dejstvo, da je z dnem 7. junija društvo sv. Neže št. 206 v So. Chicago, Ill. že doseglo svojo predpisano kvoto \$10,000.00 nove zavarovalnine. V zadnjem kampanjskem poročilu je imelo našo društvo k dobrem kreditirane \$8,500.00 nove zavarovalnine ali 85%, danes pa še nadaljnji \$1,500.00, kar znaša \$10,000.00 skupaj, ali 100%. Temu društvu, ki je štelo s 1. aprilom samo 49 članic v odraslem oddelku je bila določena najnižja kvota, kakor ostalim do števila 50 svojega članstva.

Gotovo je osobito odbor društva sv. Neže vesel in ponosen, ker si je s tem društvo zopet povečalo svojo čast, da bo ponovno in to že v 16tič vpisano v našo Jednotino Zlato knjigo, poleg tega se bo tudi ime tega društva kot prvo bliščalo na častni položi v našem novem Jednotinem uradu.

Temu društvu v priznanje prinašamo tukaj sliko agilne in večletne predsednice istega sestre Agnes Mahovlich, ki je še kot posameznica posebej vpisana v našo Zlato knjigo od ene naših prejšnjih kampanj.

Tukaj navajamo 13 društev, ki so od 1. do 7. junija na glavni urad vposlala listine novopristoplih v skupnem znesku \$16,500.00 nove zavarovalnine:

Sv. Štefana, št. 1

Društvo sv. Jeronima

K 25-letnici društva sv. Jeronima št. 153, Canonsburg, Pennsylvania

Dne 19. aprila t. l. je minilo 25 let od kar smo tukaj ustavili gornje društvo. 25 let se nam vidi kratka doba, to je komaj in četrto stoletja, in ako pomislimo nazaj do leta 1914 smo lahko ponosni na delo, ki smo ga izvršili. Prav živo se še spominjam kako z navdušenjem je bilo to društvo ustavljeno. Takoj ob začetku se nas je prijavilo za ustavitev 23 mladih mož in fantov in tri žene, od teh so v teku 25 let umrli že štirje: John Sedmak, Jakob Berčič, Mary Bevec in Josephine Delost; bodi jih ohranjen najblažji spomin! Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri časi piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Seveda z dolarji ni bilo nič, pač pa se nas je vpisalo nad 20, da smo pri volji sodelovali za ustanovitev in smo se toliko dogovorili, da J. Pelhan piše na gl. urad KSKJ. za pojasnila, in drugi dan so se pa še drugi prijavili. Ko je J. Pelhan dobil odgovor, nas je takoj obvestil in smo sklicali ustanovno sejo, ki se je vrnila v nedeljo dne 19. aprila 1914 ob 10. uri dopoldne pri rojaku Anton Bevec st. Najprvo so bila prečitana pojasnila in navodila iz gl. urada, sledilo je še par vprašanj in kratka dežela in društvo je bilo ustavljeno. Ime smo mu dali sv. Jeronim, nato je bil izvoljen odbor in določil se je čas in kraj za društvene seje.

Ker sem v tem listu v št. 15 z dne 10. aprila 1934 že opisal občirno 20 letno zgodovino društva in vse bolj važne dogodke, ne bom tukaj istih ponavljati; naj pripomnim samo to, da proslava 20 letnice, ki smo jo obhajali dne 4. junija 1934 v Frank Drenikovem parku je prav sijajno izpadla; ta dan so bili med nami vsi gl. odborniki in odbornica naše Jednote iz Pittsburgha, Pa.

društvenega doma; ta dan je bil tukaj med nami kot častni gost hrivljični gl. predsednik odbora Frank Opaka iz Waukegan, Ill. in urednik "Our Page," Stanley Zupan iz Cleveland, Ohio.

Predno končam ta dopis, naj velja od moje strani častno prislanje glavnemu ustavitelju društva sobratu John Pelhanu, kajti mladička, ki si jo Ti zasadili pred 26 leti na društvem polju, je obrodila obilne sadove, in tudi mi, ostali soustanovitelji in članstvo naše Jednote iz Jolieti, Ill. Se danes se spominjam tako z navdušenjem je bilo to društvo ustavljeno. Takoj ob začetku se nas je prijavilo za ustavitev 23 mladih mož in fantov in tri žene, od teh so v teku 25 let umrli že štirje: John Sedmak, Jakob Berčič, Mary Bevec in Josephine Delost; bodi jih ohranjen najblažji spomin!

Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Seveda z dolarji ni bilo nič, pač pa se nas je vpisalo nad 20, da smo pri volji sodelovali za ustanovitev in smo se toliko dogovorili, da J. Pelhan piše na gl. urad KSKJ. za pojasnila, in drugi dan so se pa še drugi prijavili. Ko je J. Pelhan dobil odgovor, nas je takoj obvestil in smo sklicali ustanovno sejo, ki se je vrnila v nedeljo dne 19. aprila 1914 ob 10. uri dopoldne pri rojaku Anton Bevec st. Najprvo so bila prečitana pojasnila in navodila iz gl. urada, sledilo je še par vprašanj in kratka dežela in društvo je bilo ustavljeno. Ime smo mu dali sv. Jeronim, nato je bil izvoljen odbor in določil se je čas in kraj za društvene seje.

Ker sem v tem listu v št. 15 z dne 10. aprila 1934 že opisal občirno 20 letno zgodovino društva in vse bolj važne dogodke, ne bom tukaj istih ponavljati; naj pripomним samo to, da proslava 20 letnice, ki smo jo obhajali dne 4. junija 1934 v Frank Drenikovem parku je prav sijajno izpadla; ta dan so bili med nami vsi gl. odborniki in odbornica naše Jednote iz Pittsburgha, Pa.

državnega doma; ta dan je bil tukaj med nami kot častni gost hrivljični gl. predsednik odbora Frank Opaka iz Waukegan, Ill. in urednik "Our Page," Stanley Zupan iz Cleveland, Ohio.

Predno končam ta dopis, naj velja od moje strani častno prislanje glavnemu ustavitelju društva sobratu John Pelhanu, kajti mladička, ki si jo Ti zasadili pred 26 leti na društvem polju, je obrodila obilne sadove, in tudi mi, ostali soustanovitelji in članstvo naše Jednote iz Jolieti, Ill. Se danes se spominjam tako z navdušenjem je bilo to društvo ustavljeno. Takoj ob začetku se nas je prijavilo za ustavitev 23 mladih mož in fantov in tri žene, od teh so v teku 25 let umrli že štirje: John Sedmak, Jakob Berčič, Mary Bevec in Josephine Delost; bodi jih ohranjen najblažji spomin!

Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Seveda z dolarji ni bilo nič, pač pa se nas je vpisalo nad 20, da smo pri volji sodelovali za ustanovitev in smo se toliko dogovorili, da J. Pelhan piše na gl. urad KSKJ. za pojasnila, in drugi dan so se pa še drugi prijavili. Ko je J. Pelhan dobil odgovor, nas je takoj obvestil in smo sklicali ustanovno sejo, ki se je vrnila v nedeljo dne 19. aprila 1914 ob 10. uri dopoldne pri rojaku Anton Bevec st. Najprvo so bila prečitana pojasnila in navodila iz gl. urada, sledilo je še par vprašanj in kratka dežela in društvo je bilo ustavljeno. Ime smo mu dali sv. Jeronim, nato je bil izvoljen odbor in določil se je čas in kraj za društvene seje.

Ker sem v tem listu v št. 15 z dne 10. aprila 1934 že opisal občirno 20 letno zgodovino društva in vse bolj važne dogodke, ne bom tukaj istih ponavljati; naj pripomним samo to, da proslava 20 letnice, ki smo jo obhajali dne 4. junija 1934 v Frank Drenikovem parku je prav sijajno izpadla; ta dan so bili med nami vsi gl. odborniki in odbornica naše Jednote iz Pittsburgha, Pa.

državnega doma; ta dan je bil tukaj med nami kot častni gost hrivljični gl. predsednik odbora Frank Opaka iz Waukegan, Ill. in urednik "Our Page," Stanley Zupan iz Cleveland, Ohio.

Predno končam ta dopis, naj velja od moje strani častno prislanje glavnemu ustavitelju društva sobratu John Pelhanu, kajti mladička, ki si jo Ti zasadili pred 26 leti na društvem polju, je obrodila obilne sadove, in tudi mi, ostali soustanovitelji in članstvo naše Jednote iz Jolieti, Ill. Se danes se spominjam tako z navdušenjem je bilo to društvo ustavljeno. Takoj ob začetku se nas je prijavilo za ustavitev 23 mladih mož in fantov in tri žene, od teh so v teku 25 let umrli že štirje: John Sedmak, Jakob Berčič, Mary Bevec in Josephine Delost; bodi jih ohranjen najblažji spomin!

Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pogovor nanesel tudi na podpornu društva. John Pelhan pravi: "Kaj, ko bi še mi tukaj poskusili ustanoviti novo društvo in bi ga priklopili k K. S. K. Jednoti?" Jaz in Anton Šipel sva se takoj strnjala z njegovo idejo, kajti J. Pelhan je bil takratni zastopnik "Amer. Slovenca" in "Amer. Slovenec" je bil pa uradno glasilo K. S. K. J., torej ker je J. Pelhan čital v "Amer. Slovenec" o poslovanju KSKJ., je imel precej skušnje in zato je priporočal priklopitev novega društva h KSKJ. Tukaj je bil storjen prvi korak za ustavitev društva.

Teden pozneje se nas je nabrala večja družba pri rojaku Josephu Tomšiču; ker smo tam praznovali god sv. Jožefa v veseli družbi; pri času piava smo bili kmalu vsi dobre volje; tukaj se je zopet ponudila lepa prilika in J. Pelhan jo je hitro porabil: vzame iz žepa svinčnik in papir, rekoč: "Sedaj pa vsi tukaj k mizi, jaz bom popisal vsa imena in vsak bomo dali \$1.00 za začetek, da bomo ustanovili novo društvo." Se živeči ustavitelji, ki so pred 25 leti orali ledino na društvem polju in so člani društva še danes so sledili: John Pelhan, Anton Krašna, Mary Krašna, Anton Bevec st., Anton Tomšič, Frank Kirn in Frank Vende, drugi so pa odstopili.

Društvo se je pričelo takole: Bil je prav lep spomladanski nedeljski popoldan sredi meseča marca leta 1914, solnce je prav prijazno sijalo in pošljalo toplice žarke na zemljo tako, da je marsikaterega privabilo iz hiše na vrt ali cesto; tako smo se sestali na cesti: John Pelhan, Anton Šipel in podpisani, pogovarjali smo se o marsičem tako, da je pog

POROČILO O ZADNJI NOVI MASI V JOLIETU, ILL.

Joliet, Ill. — Naša znana slovenska naselbina v Jolietu je zadnjo nedeljo dne 4. junija doživela zopet izreden in pomemben dan, ko je njen sin domačin, č. g. Francis Papež, pel novo mašo v domači farni cerkvi sv. Jožefa. Vsa naselbina se je odela v praznično obleko. Kmalu po deseti uri so se zbrala vsa številna dru-

Slika na levi nam predstavlja novomašnika Rev. Francis Papeža, O.F.M., ki je pel novo mašo 4. junija v Jolietu, Ill.

Slika na desni nam predstavlja novomašnika Rev. Rafaela Stražišarja, O.F.M., ki je pel novo mašo dne 4. junija v Clevelandu, Ohio.

Prva nova maša v New Duluthu, Minn.

New Duluth, Minn. — Zadnje dni se je v našem Glasilju veliko pisalo o raznih novomašnikih, ki so sinovi slovenskih staršev. Naj mi bo dovoljeno s tem poročati še o eni novi maši, ali še o enem novomašniku, katerega starši so Čehi, toda govorijo dobro tudi naš slovenski jezik. Poleg tega naj bo še povdarenjo, da je bila to prva nova maša od obstanka tukajšnje slovenske fare sv. Elizabete.

Novomašnik je bil Rev. Viljem Zorichak, sin Mr. in Mrs. John Zorichaka iz New Dulutha; rojen l. 1912 v Moquah, Wis. Od tam so se njegovi starši priselili semkaj l. 1924.

Njih sin Viljem je dovršil z odličnim uspehom Stowe elementarno šolo, potem Cathedral visjo šolo, nakar je študiral dalje v Nazareth Hall, St. Paul, Minn. in vstopil v St. John's semenišče. Subdijakon je postal v marcu l. 1938, dijakon pa v dec. istega leta. V mašniku je bil posvečen dne 3. junija t. l. v duluthski katedrali po Most Rev. škofu T. A. Welchu in svojo novo mašo je pa pel naslednj dan, 4. junija v naši farni cerkvi, kjer župnikuje Rev. John Sholar D.D., ki je imel pri tej priliki slovesno pridigo.

Č. g. novomašnik ima poleg staršev štiri sestre in tri bratre; izmed sester je ena redovnica Sister Grata.

Bog blagoslovil našega novoga delavca v svojem vinogradu!

Poročevalec.

Številni slovenski graduantti na Gilbert, Minn.

Na višji šoli znane rudarske naselbine Gilbert, Minn. je dne 7. junija t. l. dobiti diplome 64 graduantov. Imenik istih nam kaže, da je bila več

kot polovica teh graduantov. Furjan, Emily M. Gera, Anthony W. Germ, Anne M. Gradičar, Victoria May Habjan, Henry F. Hlabse, Dorothy E. Margaret, Bozich Ann, Butala Leonard, Champa Rudolph, Ivapcic Ludwig, Koroshec Fr., Kraker Grace, Kraker Bernard, Krall Joe, Krall Marian, Kramerich Antoinette, Kushlan Stanley, Lopp Phylis, Luzovich Jennie, Marolt Ant., Novian Leo, Philipich Leonard, Podpeskar Alex, Scholar Douglas, Shega Margaret, Schuster Frank, Semeja Frances, Skenrich Sophie, Snidersich Josephine, Snyder Chas., Stajer Frank, Tahija Agnes, Tomatz Ernest, Verbic Mary, Yuhant Helen, Zager Elsie, Zakrajsek Frank in Zgajnar Henry.

Med označenimi graduantami je tudi Miss Frances Semeja, hčerka tajnika ondotočnega društva sv. Alojzija št. 161 KSKJ. brata Mike Semeja.

90 višješolskih slovenskih graduantov

Cleveland, O. — Znano je, da je višja šola v Collinwoodu največja te vrste v državi Ohio, katera poseča okrog 4,000 dijakov in dijakinj. To šolo obiskuje tudi največ sirov in hčera slovenskih staršev, ki so v obče v največjem številu med odličniki.

Dne 17. junija bo dobito 520 graduantov te šole svoje diplome, med katerimi bodo tudi sledeti naši fantje in dekle, 90 po številu:

Robert Arnold Azman, Eleanor M. Babets, Joseph J. Barbish, Mary T. Bartel, Frederick J. Bashel, Albert Battich, Inez Paula Bejk, Mary Bratovich, Joseph L. Brodnik, Stanley Cavdek, Antonia Marie Celhar, Frances M. Cheliloy, Joseph Colarik, Rose Marie Conte, Elizabeth Mary Erbeznik, Elizabeth Margaret

Furjan, Emily M. Gera, Anthony W. Germ, Anne M. Gradičar, Victoria May Habjan, Henry F. Hlabse, Dorothy E. Margaret, Bozich Ann, Butala Leonard, Champa Rudolph, Ivapcic Ludwig, Koroshec Fr., Kraker Grace, Kraker Bernard, Krall Joe, Krall Marian, Kramerich Antoinette, Kushlan Stanley, Lopp Phylis, Luzovich Jennie, Marolt Ant., Novian Leo, Philipich Leonard, Podpeskar Alex, Scholar Douglas, Shega Margaret, Schuster Frank, Semeja Frances, Skenrich Sophie, Snidersich Josephine, Snyder Chas., Stajer Frank, Tahija Agnes, Tomatz Ernest, Verbic Mary, Yuhant Helen, Zager Elsie, Zakrajsek Frank in Zgajnar Henry.

Med označenimi graduantami je tudi Miss Frances Semeja, hčerka tajnika ondotočnega društva sv. Alojzija št. 161 KSKJ. brata Mike Semeja.

90 višješolskih slovenskih graduantov

Cleveland, O. — Znano je, da je višja šola v Collinwoodu največja te vrste v državi Ohio, katera poseča okrog 4,000 dijakov in dijakinj. To šolo obiskuje tudi največ sirov in hčera slovenskih staršev, ki so v obče v največjem številu med odličniki.

Dne 17. junija bo dobito 520 graduantov te šole svoje diplome, med katerimi bodo tudi sledenti naši fantje in dekle, 90 po številu:

Robert Arnold Azman, Eleanor M. Babets, Joseph J. Barbish, Mary T. Bartel, Frederick J. Bashel, Albert Battich, Inez Paula Bejk, Mary Bratovich, Joseph L. Brodnik, Stanley Cavdek, Antonia Marie Celhar, Frances M. Cheliloy, Joseph Colarik, Rose Marie Conte, Elizabeth Mary Erbeznik, Elizabeth Margaret

Dve leti pozneje je postal nemški cesar in je vladal devetdeset dni. Pazil sem, da je, ako je bil Helmholtz izrazit zastopnik nemške šole, v tem pogledu obstajala osnovna razlika, vendar sem na najmilejši način, kot sem mogel, izrazil svoje ponižno mnenje, da gre ta razlika v korist angleške šole. V istini nisem znal dovolj, da bi mogel zastopati takšno mnenje, toda imel sem občutek, da se mabil izvran. Konig je zardel od jeze in skoraj gotovo bi se bila sprla, da ni v tem trenutku vstopil Helmholtz kot deus ex machina. Imel je navado, da je hodil po sobah, kjer so delali njegovi dijaki poskuse, da bi se preprical, kako napreduje njih delo. Oba, Konig in jaz, sva bila osupla, kajti skušala sva zatajiti, da sva se prepričala; in Helmholtz je to opazil. Priznala sva, da vse se prepričala, in ko je zvedel, kaj je bilo temu vzrok, se je nasmehnil ter nujno opozoril na predavanje, ki ga je imel pred petimi leti v Londonskem kemičnem društvu. Naslov tega predavanja je "Najnovejši razvoj Faradayevih idej o električnosti". Se isti dan sem vzel v roke oba zvezka Helmholtzovih predavanj in vsej njegov spis o Faradayu. Čim dalje sem čital, tem bolj sem občutil, kako se dvigne težka mebla, ki mi je zadrževala jasen vpogled v Faradayeve in Maxwellove ideje. Tyndallov sloves, da je mogel razjasniti teme točke v fizikalni vedi, je bil po pravici velik, toda če sem primerjal Helmholtzovo razlagu Faradaaya in Maxwellova s tem, kar mi je bil dal Tyndall v svoji knjigi "Faraday kot raziskovavec," sem občudoval Helmholtzovo premoč. Pri tem moram še omeniti, da je bil Tyndall mnogo let vsak dan v stiku s Faradayem in je moral imeti, na kar sem že prej opozoril, tudi tesne osebne zveze z Maxwellom v letih 1860. do 1865. Meni se je zdelo kakor čudež, da je Nemec Helmholtz mnogo jasneje videl, kar sta imela na umu oba velika angleški filozofi, čeprav ju nikoli osebno ni poznal, kot drugi veliki angleški fizik, Tyndall, ki je bil s Faradayem in Maxwellom v osebnih stikih s poslednjim celo v zelo tesnih. V razpravi v časopisu "Nature," na katero me je Tyndall prvi opozoril in ki jo je napisal Maxwell, stoji na koncu tale odstavek:

"Helmholtz je sedaj v Berlinu in vodi v svojem sijajnem laboratoriju delo sposobnih znanstvenikov. Upajmo, da bo iz svojega sedanjega mesta spet vrgel razumevanje na valovanje našega umstvenega napredka in da nam bo od časa do časa povedal, kaj o njem meni."

Helmholtzova razprava o Faradayu je bil eden tistih razumnih pogledov, o katerih je Maxwell govoril leta 1874. Kaj je torej Helmholtz videl v Faradayu in Maxwellu, česar drugi fiziki, kot na primer Tyndall, in celo tako znameniti matematični fizik, kot je bil Kirchhoff, niso mogli videti? Bila je, kot sem mislil, po pozornem čitanju Helmholtzovega predavanja, najpreprostejša stvar na svetu, predvsem za tistega, ki se je kot jaz mučil s Faradayevimi silnicami in z domnevнимi silami, katere jsem je bil dal Faraday. V resnici je stvar tako preprosta, da si jo upam tu opisati. Da bo pa moj opis čim krajsi in razumljivejši, moram spet poseči nazaj na elektrizirano kroglo, ki mi je v onih dneh vedno dobro služila, kadar sem skušal rešiti uganko Faradayevih novih fizikalnih pojmov.

(Dalje prihodnjic)

MIHAJLO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMEHANIKO NA COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

ZADNJI KLIC

ONIM, KATERI NAMERAVAJO ZAMENJATI
SVOJE CERTIFIKATE RAZREDA A IN B

V številki 21 tega lista z dne 24. maja ste čitali na prvi strani uraden poziv brata glavnega tajnika v svrhu zamenjave starih certifikatov razred A in B.

Po sklepu zadnje konvencije velja ta ugodna prilika za zamenjavo še do

30. JUNIJA 1939

Po tem dnevu naprej bo znašal asesment za nove zamenjane certifikate nekoliko več.

V VAŠO LASTNO KORIST JE TOREJ,

da izvršite zamenjavo še pred določenim rokom, oziroma do 30. junija t. l.

Vprašajte za nadaljnja pojasnila svojega društvenega tajnika.

Vsi člani vaše družine bomo morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Naša vrata sveta
Leta 1919 Slovenski Ameriški Jezusov v Združenih državah
založena

UNIVERSITETO IN UPRAVNEŠTVO

CLEVELAND, OHIO

Vsi romantični in očetni znamošči bili v našem svetu najpomembnejše do ponudilne
dopolne na prizadevanje v Slovenski teološki tečaji

Naročnik:

Za diane na leto.....	\$0.24
Za letnico na Ameriko.....	\$1.20
Za inozemstvo.....	\$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN GATEWAY UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderon 2812

Terms of subscription

For members, yearly.....	\$0.24
For nonmembers.....	\$1.20
Foreign Countries.....	\$3.00

83

NAŠIM GRADUANTOM

Za mladino, ki obiskuje šolo, je mesec rožnik, ali junij gotovo velikega pomena, kajti ta čas se pričnejo šolske počitnice in v tem mesecu se delijo tudi diplome onim, ki so svoje tečeje že dovršili.

Razmere časov in vedno bolj in bolj napredujoči svet zavitevajo od mladine tudi vedno več učenja. Seveda je to odvisno od šolanja ali poklica kakoršnega si kdo izbere. Tako je za graduacijo kake ljudske ali farne (elementarne) šole treba 8 let, az višo šolo dodatna 4 leta, za kolegij ravno toliko, za univerzo še 4 leta. Na ta način mora vsak študent svoja najlepša leta mladosti presedati v šolskih klopfach dokler ne dosegne zaželjene diplome; zdravniki in duhovniki morata pa študirati 20 let.

Dasiravno se baš v naših Združenih državah izda največ za šolsko izobrazbo in imamo v resnici fine učne zavode, vendar nastaja zadnja leta osobito za graduantne višjih šol in kolegijev velika težava, da ne morejo dobiti njim primerne dela, to velja osobito za profesionalce. Nedavno smo v nekem znanem angleškem tedniku čitali, da se nahaja v mestu New York nad 3000 odvetnikov na relifu. Marsikak graduant kakega kolegija ali univerze mora opravljati navadno delo težakov, ker ne dobi drugega. Če bi poskušal dobiti kako federalno, državno ali mestno službo, mora pa imeti pri tem dobre stike s kakim politično strankom, ki daje vsepovsod svojim somišljenikom in izvoljenjem prednost, ali takozvani "pull." Bolj lepo priložnost priti do kake službe imajo izučeni rokodelci, inženirji in mehaniki, toda za akademsko izobraženo mladino je pa dandanes velika težava priti do kruha.

Na stotine in stotine graduantov, sinov in hčera tudi naših slovenskih staršev bo te dni dobiti svoje diplome. V današnji izdaji navajamo imena istih iz mesta Gilbert, Minn. in imena graduantov naše Collinwood višje šole. Prvih je 32, zadnjih pa celo 90. Pri tem je tako važno dejstvo, da so baš nekateri izmed teh odnesli najvišje odlikovanje kot odličnjaki, kar daje čast in ponos našemu narodu. Minulo nedeljo polegno je pri slovenski graduaciji John Carroll univerze dobil diplomo in naslov Bachelor of Arts "magna cum laude" nadabudni maturant Joseph Zelle; torej je Slovenec prekosil vse svoje ostale tovarše. Tako so tudi pred nedavnim clevelandski dnevničniki poročali o mladem Charles Mlakarju, sinu Mr. in Mrs. John Mlakar, 6007 Dibble Ave., graduantu East High šole, da mu je bila vsled njegove nadarjenosti podeljena štipendija za 4 letno nadaljevanje šolanja na sloveči Yale univerzi. Da, na take graduante moramo biti v resnici ponosni! Čast jim in njih staršem!

Vrsta člankov o demokraciji**Kaj pomenja zame ameriški sistem svobode**
(*Spisal Herbert Hoover*)

Urednikova opomba: Ze dolgo, predno je l. 1929 postal 31. predsednik Združenih držav, je Mr. Hoover zaslovel po vsem svetu na človekoljubnem in upravnem polju. Ducat ali več evropskih dežel se ga hvaležno spominja kot vodje ameriških odpomognih akcij v kritičnem času tekom svetovne vojne in po njej. Hooverjev članek je drugi v vrsti člankov o demokraciji, spisanih od odličnih turodnih in tujerodnih Amerikanecov. Naziran, ki so izražena v teh člankih, so ona pisateljev samih.

"Morda nisem neskromen, če trdim, da imam nekaj izkušnje v ameriškem življenju. Živel sem to življenje v vseh oblikah. Videl sem ga v prispolobi z drugimi deželami. Živel sem svoja mlaada leta najprej na koli farmi v Iowi. Kasneje sem živel pod varuštvom vaškega zdravnika v Oregonu. Živel sem med onimi, ki so za svoj obstoj odpadlevali s trdim delom. Priložnosti Amerike so mi odprle javne šole. Pa omogočile so me, da sem se z lastnim zaslužkom mogel strokovno izolati na ameriški univerzi. Začel sem delati s svojimi rokami za vsakdanji kruh. Izkusil sem obup neuspešnega iskanja dela. Sedaj znam, da smo imeli tedaj neko gospodarsko krizo, ki je začenjala ali pa ponehaval. Tedaj mi ni nikhe kaj rekel o tem. Tako nisem imel dodatne brige premisljevati, kaj bo vlada storila glede krize.

Živel sem sredi delavskih problemov, toliko kot delavec, kolikor z ljudmi, ki iščejo zaslužka. Živel sem v upravi industrije z njenimi problemi proizvajanja in uspevanja ljudi. Pred vojno me je moj poklic povedel v mnoge inozemske dežele pod mnogimi vr-

v resnici, pravičnosti, usmiljenju, strpnosti in v spoštovanju do dostojaanstva poedinega moškega in ženske. Ta svoboda drži, da te umne in duševne kakovosti ne morejo preživeti, ako ni tudi gospodarske prostosti. In dopustite mi, da naglašam, da je treba zaret gospodarsko tiranstvo in izrabljivanje, kajti ti razdirajo svobodo samo. In to me dovaja do drugega velikega ideala Amerike, ki je edin na vsem svetu.

To je ideal, da mora biti priložnost v življenju in enaka priložnost za vsakega fanta in dekle, za vsakega moškega in žensko. Proglaša, da imajo mogočnost podvigniti se do vsakega položaja, za katerega jih njih značaj in zmožnost utegne upravičevati. Ta ideal bo omejen ali končan, ako bo narod prisiljen korakati v vrstah kateresibodi oblike kolektivizma, pa naj bo nazem, fašizem, komunizem ali socijalizem.

Približno vsak odlični napredki, ki je pospešil blagostanje človeštva v zadnjem stoletju, se je rodil v deželah svobodnih ljudi. Parni stroj, elektrika, avtomobil, telefon, zrakoplov, radio, prostost šolstvo, veliki napredki v biologiji, so le del tega. Lahko bi vključil števni stroj, ali način, kakor ga New Deal sedaj rabi, vzbuja dvom, da li je ta iznajuba prispela k blagostanjiju človeštva.

Na drugi strani skoraj vsaka izmed pomot sveta ima svoj izvor v regimentiranih vladah. Prelomljene pogodb, velike vojne, zatiranje židov in drugih vernikov, pa tako dalje do fantastičnih zakonov našega "moraš" Kongresa.

In v tem ležijo največje razlike socijalnih in vladnih nazioni.

Na katerih človeštvo zna. Nikak človek ni svoboden podlaže, ki je gospodar njegovih svobod. Ameriški sistem svobode ni nekaj sredni komunizma in fašizma. Nima nicesa skupnega ne z enim ne z drugim. Vse take oblike morajo biti despotizmi, da dosežejo svoj cilj, kajti nikak človek se ne vzdaže teh svobod, razen ko je prisiljen. Oni morajo prisiljevati, purgirati, zatirati in ubijati, da klonijo človeška bitja k svojim poveljem.

Svoboda samo prihaja in same živi tam, kjer se te težko priborjene pravice človeka smatrajo za neprekrižljive, kjer vlade same ne smejo posegati, kjer so vlade zares le mehanizem, da ščitijo in vzdržijo te svobode pred nevarnostjo, kjer vlada prihaja od ljudi in ne od gospodarja. In to je, v kar so ameriške svobode dejelo v veliko pobudo.

V naši sekcijski smo skušali pokazati obiskovalcem na sicer skromen, ali vsekakor pa iskren način vsa prizadevanja in udejstvovanja Jugoslavije od svetovne vojne sem. Predočili smo napredek, ki ga je doseglj na kulturnem in gospodarskem polju v vseh panogah narodnega življenja in delovanja: kulturni napredki, javna dela, zdravstvo, socijalna skrb, razvoj narodne ekonomije, in vse to dokazuje, da je dandanašnja Jugoslavija posvečena moralnemu in gmotnemu napredku svojega življenja, a predvsem pa ohranitvi miru. Imeli boste priliko videti prirodne krasote jugoslovenske dežele: dalmatinsko obalo, slovenske, srbske in črnomorske gore, širne planjave Hrvaške in Vojvodine, pa slovitosti stare Srbije, in mi bi nadvise radi videli, da bi vsakogar kar gnalo obiskati tiste kraje, kjer ga brezvomno čaka kar najprisrčnejši sprejem.

Skušali smo dati nadih jugoslovenskega ozračja vsem, in da boste poznali nas kar brez vsakih ovinkov tako, kakršni smo, in kakor bi mi radi videli da nas poznate.

"Prav srečen sem, da mi je svetovna razstava v New Yorku ponudila priliko izraziti svoje globoko spoštovanje, ki ga gojim do ljudstva Združenih držav ameriških in njih je ta majhen prostor, ki predstavlja Jugoslavijo na tej svetovni razstavi v največjem mestu te velike dežele, dosten pri sedaj našim ameriškim prijateljem."

In ob prisrčnih čustvih pa z resničnim veseljem naj v imenu kraljeve vlade izjavim, da je ta majhen prostor, ki predstavlja Jugoslavijo na tej svetovni razstavi v največjem mestu te velike dežele, dosten sedaj našim ameriškim prijateljem."

France Horvat:

BALADA

Poljana dihalo otočno, molila je mati pobožno; njen sin je bil šel v rudokop

Olenčica tiho brlela

na mizi je lahko drhtela in s sencami nihal je strop ...

Začula je mati stopinje:

"Mogoče zdaj prišel moj sin je?"

izvilo iz njenih se ust in naglo je gledat hitela, da sina bi zopet objela— a zunaj bril veter je pust ...

In mati se v sobo vrnila, pobožno je dalje molila— njen sin je bil šel v rudokop— tedaj— v omari je bilo,

pri oknu se nekaj zganilo, povečale so strop ...

Se mati je v okno ozrla, beseda ji v strahu zamrla; pri oknu je stal sin— mrlje: očesi— kot oglje žareče in ustnice neme— trpeče, na prsih— krvavi prtič ...

Ko sonce poljano objelo, je pisemce drobno prispele: "Martina pokopal je rov."

In mati je solze točila, za sina— ruderja molila, ki mrtev je prišel domov.

Razne prireditve Jednotnih društev

18. junija: 45 letnica Jednote in 30 letnica društva Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

18. junija: Piknik društva sv. Jožefa št. 110, Barberton, Ohio v Hopocan Garden.

18. junija (nedelja): Kegljaški klub društva sv. Frančiška št. 29 Joliet, Ill. priredi izlet v Gibson kemp v Troy Hill, kjer bo prazenje "steak-a," športna in kartna zabava.

25. junija: Letni piknik društva sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis. v Sagadino-vem parku.

2. julija: Piknik društva sv. Družine št. 13, Willard, Wis.

2. 3. in 4. julija: Proslava 25 letnice društva sv. Jeronima št. 153, Canonsburg, Pa.

9. julija: Piknik društva sv. Patrika št. 250, Girard, Ohio.

9. julija: Piknik dr. Presv. Srca Jezusovega št. 172, West Park, O. na Spreharjevem vrhu.

16. julija: Piknik dr. Kristusa Kralja št. 226, Cleveland, Ohio na Slapnikovi farmi, 4 milje iz točno oddaljeno od Chardon, Ohio.

23. julija: Piknik društva sv. Patrika št. 250, Girard, O.

23. julija: Slovesna otvoritev in blagostavljenje novega Jednotnine glavnega urada v Jolietu, Ill.

6. avgusta: Proslava Jednote 45 letnice društva št. 93 in št. 156 v Chisholmu, Minn.

6. avgusta: Velika slavnost obhajanja Jednotine 45 letnice združenih društev KSKJ. v Pittsburghu, Pa. in okolice.

13. avgusta: Piknik društva sv. Cirila in Metoda št. 59, Ely, Minn. v parku ob Ely jezeru.

13. avgusta: Piknik društva sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill. v Možinatovem parku.

Ostala društva, ki imajo na programu, naj nam izvolijo to naznani. — Uredništvo.

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 351 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanje gl. tajnika: 9448
Solenost: 119.50%

Od ustanovitve do 30. aprila, 1939, znaka skupno izplačana podpora \$7,111,060

ČASTNI PREDSEDNIK: FRANK OPEKA, NORTH CHICAGO, ILL.

G L A V N I O D B O R N I K I
Prvi predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Drugi predsednik: MATE PAVLAKOVICH, 4715 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Tretji predsednik: JOSEPH LEKSEN, 106-22nd St., N. W., Barberston, O.
Pet predsednika: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wisconsin.

Sesti predsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT P. SILANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni državnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

N A D Z O R N I O D B O R
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: JOHN PEZZINTZ, 778 E. 18th St., Cleveland, O.
IV. nadzornica: MARY HOCHEVAR, 2124 Miller Ave., Cleveland, O.

F I N A N C N I O D B O R
FRANK J. GOSPODARIC, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

P O R O T N I O D B O R
JOHN DECMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
AGNES GORIŠEK, 5338 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.
JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN PRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VODJA ATLETIKE
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednotu, naj se podižajo na

glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise,

K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NAGRADA V JUBILEJNI KAMPANJI K. S. K. J.

NAGRADA ZA ODRASLE:

Nagrada za nove člane odraslega oddelka:	
Za \$ 250.00 zavarovalnine	\$ 1.00
Za \$ 500.00	2.00
Za \$1000.00	4.00
Za \$1500.00	6.00
Za \$2000.00	8.00
Za \$3000.00	12.00
Za \$4000.00	16.00
Za \$5000.00	20.00

NAGRADA ZA MLADINSKI ODDELEK:

Za vsakega novega člana (ico) "A" in "B" razreda	
ali certifikata \$1.00.	
Za 20 letno zavarovanje "FF"	
razreda so doloceno sledete denarne nagrade:	
Za \$ 250.00 zavarovalnine	\$ 2.00
Za \$ 500.00	3.00
Za \$1000.00	4.00

NAGRADA ZA POSAMEZNIKE:

25 članov (ic), ki bodo v tej kampanji dosegli najvišjo zavarovalnino, se bo povabilo kot častne goste glavnega Jednotnega odbora na prvi letni seji v novem Jednotnem glavnem uradu mesec januarja 1940.	
V smislu da bi to zadovoljstvo skupno stroški znašali manj kakor \$100.00, bo dobili dodatni zmagovalec ali zmagovalka razliko do \$100.00 v gotovini izplačano.	

NAGRADA POSAMEZNIM DRUŠTVOM:

Denarne nagrade za krajevna društva:	
Odrasli oddelok:	
Za 5 članov	\$ 5.00
Za 10 članov	12.50
Za 15 članov	22.50
Za 20 članov	35.00
in za vsakih 5 članov več	\$10.00
Mladinski oddelok:	
Za 5 članov	\$ 2.00
Za 10 članov	4.50
Za 15 članov	7.50
Za 20 članov	11.00
in za vsakih 5 članov več	\$ 4.00

Nagrada v gotovini za posameznike in društva se bodo šele potem izplačale, ko je novi član (ca) vplačal že 6 svojih mesečnih asesmentov.

DRUŠTVA, KI BODO ZMGALA:

Društva, ki bodo popolnoma ali v celoti dovrila svojo zgradbo pred zaključkom kampanje, se bo vpisalo na KSKJ, častno pločo, ki bo za stalno izbrana na katerem so bodo po svoje zavabili sinovi in hčere slovenskega naroda iz Clevelandu in drugih naselbin države Ohio. Na centralni pripravljalni odbor tega izleta prihajajo dnevno različna vprašanja ustmeno, pismeno in telefonično glede tega in onega, zato naj služi sledete v odgovor in tolmače-

nje splošni javnosti:

Tale "Special" odpelje iz Cleveland Union Terminal postaje v soboto 22. julija, točno ob 11:30 zvečer in pride nazaj v pondeljek ob 5:30 zjutraj. Vozili se bomo torej kakih šest ur ob dnevnih svetlobi, kar naj služi v zadostilo onim, ki pravijo, da bi se rajši vozili podnevi kot ponoči. Postajališče tega vlaka bo samo v Linndale in Elyria, Ohio, kjer lahko prisedejo vse oni, ki žive v obližju teh postaj. Kdor ima New York Central Pass se lahko vozi na tem vlaku z njim. Veliko jih je, ki izprahujejo, ako lahko ostanejo več dni bodisi že v Jolietu, Lemontu, Chicagu ali kje drugje. Tudi v tem oziru je

SVOJI K SVOJIM

Lepo geslo je to: svoji k svojim. In če je kje na mestu, je to pri naši jednoti, ki jasnego čela pove vsemu svetu, da je katoliška. Če smo katoličani, bodimo tudi pri katoliških organizacijah. S tem smo udje ene najmočnejše organizacije na svetu, katoliške Cerkev, obenem pa člani močne, zdrave in solidne podporne organizacije, kjer smo zavarovani za razne slučaje, katerim smo podvrženi kot zemljani. Na agitacijo torej za novo članstvo: Svoji k svojim!

preskrbljeno, ako se jih priglaši najmanj 25 takih. Ne preje kot šele na vlaku potom vožnje, doplačate vsoto \$3.15, za kar dobite poseben listek, kateri bo veljaven za dobo desetih dni na vseh "Coach" vlakih omenjenih železnic. Kadar torej kupite vozni listek za ta vlak, samo omenite, da želite podaljšano dobo, doplačate pa omenjeno vsoto šele na vlaku. Komodin na tej vožnji je zasigurana za vse, bodisi odrasli ali pa otroci, vsak in vsaka bo imel dovolj prostora, da lahko stoji, sedi ali pa leži na tem vlaku, po domače povedano, vozili se bomo kot "grofje in grofice" ob tej priliki.

Močno jih je, ki še ne vedo pomen in namen tega izleta, evo ti torej pojasnila: Jolietka naselbina in obenem naše ameriške Brezje, Lemont, se skupno pripravljajo na ogromno manifestacijo slovenskega naroda iz celokupne Amerike ob priliki, ko proslavlja prva, največja in najmočnejša katoliška organizacija 45-letnico poslovanja med Slovenci v Ameriki, ter se ob tej priliki tudi slavnostno otvoriti ravno dograjena stavba, ki je do današnje dobe ena izmed najbolj modernih in sanitarnih stavb našega naroda v Ameriki, namreč lasten dom K. S. K. Jednote. Vsi narodi sveta praznujejo in proslavljajo svoje zgodovinske dogodljaje med seboj, skupne po svojih šegah in navadah. Slovenci nikakor ne smemo zaostajati v tem oziru za drugimi, zato jih se pričakuje mnogo tisočev našega naroda v Jolietu in Lemontu na omenjene dneve. Po

sebni vlaki, busi in avtomobili bodo privažali staro in mlado in vse strani širne Amerike v jolietsko naselbino, katera se že precej časa pripravlja, da gostoljubno sprejme in postreže v vseh oziroh.

Iz naše države Ohio pohitimo na to slavnost s posebnim vlakom, toliko je do sedaj pre-skrbljenega, ne vemo pa še koliko in v kakšnem licu se bomo pokazali v Jolietu na ta dan.

Apelira se torej na vso širino javnosti po celi državi, da si prej ko mogoče preskrbi vozne listke za ta izlet, katere ima na razpolago blagajnik tega odbora, Mr. Anton Korošec, 1063 Addison Rd., Cleveland, Ohio. Telefon ENDicott 3571. Cena voznim listkom je \$7.65 za odrasle in \$3.75 za otroke za tja in nazaj. Nikdo ne bo mogel na ta vlak, aki so ne preskrbi list prej. Do 15. julija se mora definitivno vedeti koliko nobo, kajti mogoče bosta potrebna dva vlaka, ne odlašajte torej do zadnjega dneva.

Veliko se jih je do sedaj že priglasilo, toda zelo malo se jih je že preskrbelo prevozne listke. Kar danes lahko storiti, ne odlašaj do jutri, pravi naš star pregorov. Mr. Anton Gridinek je voda je učinkovito košnjo in vse povske, ki jih je zalila. Neke mu trgovcu je voda odnesla večjo množino drva. Na nekaterih krajih so tudi ceste in pota pod vodo. Voda pa se je k sreči že pričela odtektati.

Voda je zalila že ogromno polja in travnikov, v nekaterih vseh pa je začela vdirati v hiše, nastilje in les. Na polju je voda raznesla okoli 400 kubičnih metrov drva in mnogo travnikov in njiv. Voda je učinkovito košnjo in vse povske, ki jih je zalila. Neke mu trgovcu je voda odnesla večjo množino drva. Na nekaterih krajih so tudi ceste in pota pod vodo. Voda pa se je k sreči že pričela odtektati.

Veliko se jih je do sedaj že priglasilo, toda zelo malo se jih je že preskrbelo prevozne listke. Kar danes lahko storiti, ne odlašaj do jutri, pravi naš star pregorov. Mr. Anton Gridinek je voda je učinkovito košnjo in vse povske, ki jih je zalila. Neke mu trgovcu je voda odnesla večjo množino drva. Na nekaterih krajih so tudi ceste in pota pod vodo. Voda pa se je k sreči že pričela odtektati.

Popravljajmo v Dobropolju

Po vsečnem budem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponovilo leta 1934, ko je voda ponekod zalašila vse setev. Ponekod bo treba vnovič sezati, toda manjka semena, posebno krompirja. Denarja pa tudi za nova semena ni, zato so ljudje občipi. Predvsem je zalil vodni potok v Dobropolju, kamor ne priteka voda, iz Gampolske jame, ampak v srednjem delu doline. Po vsečnem deževju je voda zopet privrela iz svojih podzemskih jam in zalila skoraj dve tretjini posejanega in obdelanega polja v Strugah. Uničen je zlasti ves krompir, fižol in koruza ter krmna za živilo. Ljudje se boste, da se ne bo ponov

Posebni dnevi na svetovni razstavi v New Yorku

V naslednjem podajanju se nahajajo razni pravilni, vrišči se meseca junija in začetkom julija. Datum so podvrišni izpremenili.

SOBOTA, 17. JUNIJA
Independent Order of Foresters Day.
Hearst Dance Contest.
NEDELJA, 18. JUNIJA
New York City Health Dept. Day.
Ukrainian-American Festival.
Father's Day.
Arkansas Day.
PONEDELJEK, 19. JUNIJA
North Carolina Day.
Ulster County (N. Y.) Day.
TOREK, 20. JUNIJA
Order of Scottish Clans.
Chase and Sanborn Dated Coffee Day.
(Standard Brands).
SREDA, 21. JUNIJA
New Hampshire Day.
Putnam County (N. Y.) Day.
Norfolk Day.
CETRTEK, 22. JUNIJA
Capital University Choir.
Connecticut Day.
Catholic Press Association.
International Advertisers.
PETEK, 23. JUNIJA
New York State Day.
School Health Day.
Orange County (N. Y.) Day.
SOBOTA, 24. JUNIJA
Finland Day.
West Virginia Day.
Capital University Choir.
National Federation of Federal Employees.
NEDELJA, 25. JUNIJA
Sweden Day.
American Turners' Day.
Vancouver Kitsilano Boys' Band (do 28. junija).
PONEDELJEK, 26. JUNIJA
Jewish Day.
Railroad Day.
American Legion Day.
TOREK, 27. JUNIJA
County Medical Association.
Grand Army of the Republic.
International Commercial School Day.
SREDA, 28. JUNIJA
New Jersey Day.
Dutchess County (N. Y.) Day.
uMent High School Band.
CETRTEK, 29. JUNIJA
Boy Scout Day.
Ohio Day.
Rotary International Day.
Association of American Railroads.
PETEK, 30. JUNIJA
Stanford (Conn.) Day.
Columbia County (N. Y.) Day.
SOBOTA, 1. JULIJA
Canadian Day.
Shrine Day.
Silvertown Day. (B. F. Goodrich Co.)
Associated Glee Clubs of America (do 2. julija).
Royal Canadian Police.
NEDELJA, 2. JULIJA
Vermont Day.
Canadian-American Good Neighbor Day.
General Motors Day.
PONEDELJEK, 3. JULIJA
Idaho Day.
Huguenot Society of the Founders of Maasakin.
Firestone Day.
Modern Woodmen of America Day.
Albany County (N. Y.) Day.
TOREK, 4. JULIJA
Independence Day.
SREDA, 5. JULIJA
Venezuela Day.
Rensselaer County (N. Y.) Day.
Thomas Cook Day.
Printing Education Day.
American Youth Congress (do 7. jul.).

Ksaver Meško:
Mati v bolesti

Dokaj let je že tega. Tih večer je bil, prav za prav ženo, ko sem se prebudil. V sobi je bilo jasno — skoro kakor ob dnevu; bila je polna luma, in skozi visoka nezadrtata okna je lila v sobo mesečina v mirnih, a velikih valovih. Zazdelo se mi je v prvem hipu, da greje izbo z mlačno topoto. Od okna pri mizi je padal lunin soj naravnost čez gornji del postelje. Ob vzglavlju je sedel nekdo in naslanjal glavo ob blazino malone tik moje glave.

Tiho in oprežno sem se dvignil malce ter se zagledal v obraz žene, ki jo je premagala utrujenost, da je sede za hip zadremala.

Moja mati je bila. A obraz se ji je izpremenil zelo od začetka moje bolezni; lica so bila obledela in izmučena, brada se ji je zaostrlila, in v mesečini sem videl jasno, da ji prezujejo čelo gube. Poprej jih nisem opazil nikdar.

Sloneč na roki sem zrl dolgo v shujšani obraz mamičin. Niti dihati se nisem upal prav, boječ se, da jo predramim in prestrašim... V duši pa mi je vstajala pologoma težka in bolestna misel: "Tvoja bolesnost je včrtala čelo materine mu te gube, v skrbi in strahu, da te izgubi, ji je ostarelo lice

je prebedela mamica ob moji postelji. A spominjam sem se le, kako sem legal nekega po-poldne. V prihodnji noči mi je bilo zelo vroče in v glavi sem čutil pekoče bolečine. Doveda se mi, da sem prosil mamicu, naj me nese odtod — kam sem hotel, ne pomnim več. Potem pa je legla na moje misli neprodirna noč...

In zdaj, ob tihem, jasnom mesečinem večeru sem se spet prebudil. — V glavi sem čutil še nekaj težkega, v ušehi mi je šumelo, oti so bile trudne, in vse telo me je bolelo, kakor bi bil padel iz visočine na trdo zemljo.

Spoznam sem jasno, da sem bil na pragu med življienjem in večnostjo. A ta večer sem se zbudil k novemu življienju, nov dan mi je zasijal ob tihem večeru.

In prvi obraz, ki ga gledam pred seboj po tem prebujenju, po ti vrtniti k življenu, je najdražji mi obraz. In glej, govorji mi jasno o večerih in nočeh, ki jih je prečula revica v boli in v obupu ob moji postelji. Koliko vzduhov se ji je izvilo iz srca, vse te dolge noči, koliko molitev je pošljala jenna duša k Bogu v spravni dar in v dragoceno odkupnino zame! Koliko solza so potočile njene oči — od teh solz in od mnogih prečutih noči oslabele in izmučene so se sklenile zdaj — ob tem tihem večeru, ko sem odpril jaz svoje.

Tiho sem sklonil glavo nad njen roko, počivajoča na odelji. Poljubil sem jo žarko, iz očesa mi je privrela solza ljubezni in hvaljevnosti in je kanila na koščeno roko.

"Mamica..."

Planila je pokoncu, kriknila je — a takoj se je zrušila spet na stol. Njene roke so se oklepile mojega vratu, pritisnila je obledeno lice k mojemu in je zahitela na glas. Plakala sva skupno — solze veselja, hvaljevnosti in ljubezni so bile to.

Okoli naju in tam zunaj v prirodi božji je sanjal tih in miren večer... Težko je pozabiti takih večerov in čestokrat se oživljajo iznova...

Kake posle opravlja javni notar v Ameriki?

Ako potrebujete pravdinskih nasvet ali hočete, da vam kdo pomaga sestaviti pogodbo te ali one vrste, oporeke ali druge pravdne dokumente, obrnite se k dobremu odvetniku. Ni-ma zmisla posvetovati se o takih zadevah z javnim notarjem, ki ni pravnik, tudi če vam zatrjuje, da je strokovnjak v takih stvareh. Javni notar, ako ni odvetnik, ravna proti zakonu, ako opravlja pravdne posle. Poleg tega izkušnja uči, da so mnogi trplili veliko škodo, ker so bili pravdni dokumenti pomankljivo sestavljeni od notarja brez kake pravdniške izkušnje.

Pred kratkim sta Michael F. Walsh, newyorški državni tajnik, in H. Randolph Guggenheim, načelnik podoborja o nezakonitem pravdniškem prakticiranju odvetniškega udruženja na New York County, izdala skupno svarilo na notarje, da je zanje nezakonito prakticirati pravdniške posle, ako niso odvetniki. Jih opominjata, da postava jim prepoveduje vsako uradno funkcijo, razen zapriseganja in potrjevanja podpisov na listinah.

Mnogi tujerodci misijo, da javni notar v tej deželi ima isto široko oblast kakor v nekaterih evropskih državah, kjer je notar pravdniško izvoljan in je dostikrat edina oblast, upravljena za napravljanje pogodb in drugih pravdinskih dokumentov. Ravno temu nesporazumevanju je prisiti dejstvo, da so mnogi tujerodci notarji dostikrat zlorabili zaupanje tujerodca. S kolesom je nato po-

V državi New York postava notarji izrecno določa, da oni ne smejo opravljati pravdne posle ali dajati nasvete o zakonu. Ne smejo sestavljati nikakih pravdnih listin, kot so sporcke, prodajne pogodbe, hipotečne listine, splošne pogodbe, opcije, papirje za inkorporacije, zapisni mezdni terjatev ali drugi dokumenti, razen če so ob enem odvetniku, ki so dobili dovoljenje za prakticiranje pravna v državi New York. Oni ne smejo deliti stroškov s kakim odvetnikom niti sprejemati nikakega deleža stroškov, ki jih je dobil kak odvetnik. Niti ne smejo oglasati, da dajejo nasvete o zakonu oziroma pomagajo sestavljati kake pravdne dokumente.

Zupnikova mali preminula. Pri Sv. Krizu pri Litiji je mirno v Bogu zaspala, previdena s tolažili sv. vere gospa Neža Erzin, mati g. župnika Leopolda Erzina. Rančka je že delj časa bolehalna, a je svoje trpljenje Bogu vdana prenapred.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Spomenik zdravniku. — Dne 18. maja je bil pred Leonidom Šmajerom, ki je umrl 1. 1935. Finančna sredstva je deloma prispevala mestna občina ljubljanska, deloma pa so bili davorani od posameznikov. Kip je delo akademičnega kiparja Zdenka Kalina.

Osemdesetletnica. — Slovenska etnografija šteje med svoje najstarejše delavce upokojenega župnika Ivana Sašija, ki je dne 13. maja obhajal svojo 80 letnico. Glavno težišče Šašijevega dela je vedno bilo v narodopisu. V raznih listih je kar sproti objavljala pravljice, pregovore, vraže, narodne pesmi in slovarsko gradivo, kar ga je zbral med ljudstvom. Posebno Bela Krajina je po Šašjevi zaslugi hranejo na vsem svojem dejanju in

V ESTI IZ JUGOSLAVIE

Znan Vrhničan umrl. — Na Verdu pri Vrhniku je 6. maja umrl Josip Lenarčič, industrialec, veleposestnik in bivši predsednik Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

Zupnik Iv. Franke umrl. — Dne 26. maja je umrl v Zapogah župnik Ivan Franke in starosti 63 let. Pokojnik je bil redom Ljubljanc in sin slikevja in risarja Franketa, ki je bil profesor na realki.

Smrtna žrtev prometne nesreče. — Prometne nesreče v Ljubljani se kar vrste. 26. maja se je zgodila zopet huda prometna nesreča, ki je zahtevala življene stare ženske, 79 let stare prevžitkarice Marije Marnove iz Jarš ob Savi. Starčka je zjutraj hotela prekoračiti Šmartinsko cesto, ki vodi proti Jaršam, tedaj pa je privozil avto industrija Zorna iz Šiške. Sofer je v zadnjem trenutku opazil ženico, ki je hotela prekoračiti cesto na križiljivem mestu, toda bilo je že prepozno. Ženica, ki je bila gluha, je znake s hupo preslišala in tako se je avto zadel v ženico ter jo podrl. V nekaj trenutkih je nezavestna ženica umrla. Poklicani so bili reševalci, ki pa so morali le ugotoviti, da je ženica že mrtva.

Grozna nesreča družinskega očeta. — V pondeljek je spravil les iz gozda 48 letni posestnik Franc Benedič, doma iz Tenetiš pri Golniku. Ko je vozil hlide po cesti, ki je nekoliko nagnjena, se je upril ob strani v voz, da se ta ne bi prevrnil. Nesreča je hotela, da je konj zavozil preveč na nagnjeni del ceste, voz se je prevrnil in padel na Benediča. Nesrečo so ljudje takoj zapazili in ga izvleklki izpod voza. S kolesom je nato po-

nehanju, v šegah in izražanju. Jubilant je bil rojen leta 1859 v Mokronogu in klobu visokim letom še vedno piše in objavlja.

Nova proga na morje. — Od otvoritvene belokrajske železnice leta 1914 Crnomelj še ni dosegel takoj pomembnega dogodka, kakor je bila dne 21. maja otvoritev dela na novi železniški progi Črnomelj-Vrbovsko, ki bo vezala Slovenijo z morjem. Za to slavnost se je vse mesto odelo v zelenje in zastave in v vseh krajev Bele Krajine je prihelo mnogo prijateljev v svojo metropolo, da prisostvujejo pričetku železniške gradnje, od katere si obe-tajo boljših časov za svoje siromašno deželo. Pa ne samo iz Bele Krajine, tudi drugod iz Slovenije je prišlo mnogo obiskovalcev k slavju v Črnomelju.

Zupnikova mali preminula. — Pri Sv. Krizu pri Litiji je mirno v Bogu zaspala, previdena s tolažili sv. vere gospa Neža Erzin, mati g. župnika Leopolda Erzina. Rančka je že delj časa bolehalna, a je svoje trpljenje Bogu vdana prenapred.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolnišnici je na poti domov umrla. — Blizu Žadovinka pri Krškem so nashi 81 letno kmečko vdomo Marijo Baznikovo iz Gornje Pišoviče mrtvo. Baznikova je že dolgo bolehalna in je zato šla v bolnišnico v Krškem. Ta pa je vedno prenapolnjena in sirote niso mogli sprejeti. Starka se je vrnila domov in med potjo umrla. Njena žalostna smrt dokazuje, kako je razširjenje krške bolnišnice nujno potrebno.

Najstarejši Sentrupercan umrl. — V župniji Sv. Ruperta n. Laškim je umrl najstarejši mož, 90 letni Tuhtar Jožef v Rebrah. Trdo je moral vse življino garati in se truditi z družino in posestvo, a je bil vedno zdrav in čvrst na duši in na telesu.

Zavrnjena v bolniš

**THE CAMPAIGN
IS ON!**

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

Campaign Is On

Campaign Is On

**THE CAMPAIGN
IS ON!**

ST. AGNES LODGE FIRST TO ATTAIN QUOTA

URGES MEMBERS WITH CLASS A, B CERTIFICATES TO EXCHANGE THEM

Members holding mortuary policies in Class "A" or "B" are urged to exchange them for new policies, according to an official announcement released recently by Supreme Secretary Joseph Zalar and published May 24 in the Glasilo.

Mr. Zalar's announcement follows inquiries received by the Home Office questioning whether members with old type policies are compelled to exchange them.

"No member is compelled to exchange his certificate," said Mr. Zalar, "but it is highly recommended that members with old type certificates exchange them."

To confirm the recommendation, Mr. Zalar illustrates two cases to clarify the advantage of having a new type policy:

Case 1: In 1910 a person, whom we shall call "NN," joined the KSKJ, for \$1,000 death benefit. He received the certificate termed "A." He was subsequently for 23 years a member of the KSKJ, and in February, 1933, because of non-payment of assessments, was suspended. He died in March, 1933, and the beneficiaries were not entitled to benefit because "NN" was not a member in good standing at the time of his death.

Case 2: In 1933 another member "NN" joined the KSKJ and signed for \$500 death benefit under certificate "B." He was subsequently a member of the Union for five years and in

ST. VITUS GRADS

Cleveland, O.—The following received diplomas at the Stadium last Sunday:

BOYS
 Dobre Albert Novak Raymond
 Hrovat Stanley Olshafsky William
 Korensek Herman Petric John
 Marn John Perko Joseph
 Medves Harry Perpar Mathias
 Moze Anthony Pevec Edward
 Mramor Frank Rakar Joseph
 Perpar Joseph Sic Anthony
 Persin Aloysius Staric William
 Purebar Victor Sterle Richard
 Rutar John Strah Rudolf
 Schmuck Edward Turk Edmund
 Snovrsnik Adolph Vahciec Edward
 Starc Robert Vidmar Joseph
 Tomazin Edward Strah Frank
 Strnad Joseph Gabriel William
 Udovich William Baznik Anthony
 Vegal John Buchar Stanley
 Zakrsek Joseph Bogata James
 Zubukovic Henry Cernilogar James
 Znidarsic Anthony Dule Robert
 Zgomek Frank Gotic Stanley
 Zitnik Joseph Grun Edward
 Fabian Frank Kuhar Edward
 Ordina Anthony Korac August
 Gorski Edmund Lenarcic Vincent
 Hlad Frank Marqor William
 Klaus Elmer Makse Joseph
 Korenchen Frank Macerol Adolph
 Kotar Edward Meglic Albert
 Kubel Raymond Scully Raymond
 Kuchar Andrew Sobochan Edward
 Markola Stephen Schaffer George
 Marolt Herman Stromsky Adam

GIRLS
 Cimperman Anna Mihelic Mary
 Gerber Vida Ponikvar Daniella
 Greben Dorothy Rakar Ursula
 Hegier Angela Repar Mary
 Ivanek Sophia Tome Mary
 Klucaric Mary Vadnal Christine
 Krasovec Molly Zebkar Mary
 Mezic Mary Zajc Magdalene
 Rupar Helene Zadnik Ruth
 Samich Jean Rudolph Stannie
 Strauss Sophie Telich Caroline
 Zajc Anna Miksar Bertha
 Bavec Ania Ujciec Anna
 Badek Lillian Peterlin Rose
 Erbemek Mildred Zakrsek Frances
 Fortuna Julia Merlikar Anton
 Jernan Sophie Yartz Mary
 Klemencic Alice Papesh Anna
 Kosce Agnes Markic Ludmilla
 Lunder Josephine Rode Florence
 Lobe Mary Makse Josephine
 Moenik Marion Troha Frances

February, 1939, his society suspended him for non-payment of assessments. He died in March, 1939, and his beneficiaries received death benefits, because "NN" had exchanged his "B" certificate Jan. 1, 1939, for certificate "D."

Case 2 clearly indicates that it is to the member's benefit if he exchanges his Class "A" or "B" certificate for one of the new type.

In Case 2, "NN" exchanged his certificate about two months before his death. Had he not made the exchange and had been under suspension, his beneficiaries would not have received death benefit. Had "NN" not exchanged his certificate, under the circumstances, he would be considered suspended as was announced by the society. However, upon exchange his new certificate had a reserve which covered his assessment and protected him from suspension. Because of the reserve he was a member in good standing at the time of his death, and consequently his beneficiaries were entitled to death benefit.

The above case illustrates the importance of exchanging certificates if a member holds either a Class "A" or "B" certificate.

According to the ruling of the recent convention, members with Class "A" or "B" certificates may exchange them for new type, payable with rates based on the American Experience Table 4%. After July 1939, Class "A" or "B" may be exchanged for new certificates with rates based on the American Experience Table 3 1/2%. The latter means that a member who exchanges his certificate on or after July 1, 1939, will be obliged to pay a higher assessment rate than one who exchanges his certificate before that time.

Members having either Class 'A' or 'B' certificates are urged to read carefully the above announcement, and if they wish themselves and their beneficiaries well, will exchange their certificates before July 1, 1939," emphasizes Mr. Zalar.

MEETING NOTICE

Joliet, Ill.—St. John the Baptist Society, No. 143, will hold its regular monthly meeting Sunday, June 18, at 2 p.m., in the old school hall. All members are asked to attend.

Those members who are in arrears with their dues are asked to attend this meeting, as this is the half-year meeting of our lodge.

Frank Buchar, Sec'y.

ON SUMMER SCHEDULE

Eveleth, Minn.—After a long stretch of inactivity, the Eveleth Kay Jay Booster Club began a round of summer events on Tuesday, June 7.

At the meeting a report was given by John Postudenske on the dance held by the club in May.

Plans for an outing for members and their friends were arranged.

FEATURED

JERRY KOPRIVSEK JR.

Brooklyn, N. Y.—On Sunday, June 3, the Slovenian Hall of Brooklyn inaugurated its new policy of holding Sunday night dances throughout the summer, featuring Jerry Koprivsek Jr. and his Starlight Dance Orchestra, including Johnny Zedar, Slovenian accordionist.

Friends and visitors to the New York World's Fair can be assured of an enjoyable evening among the Slovenian people for a minimum charge of 15 cents hat check.

Some of the coming attractions will be the square dance, and amateur acts, consisting of local talents.

GOLF TOURNAMENT

Cleveland, O.—The fifth annual Slovenian golf tournament will be held at Willowick Country Club Sunday, June 18, at 11 a. m. Ed Marolt is the defending champ.

Our Page is Your Page!
 The Page Must Lead!
 The Page Must Top!

"BROTHER, YOU'VE GOT SOMETHING!"

By M. F. Oman, M. D., Supreme Medical Examiner

That old adage, "Familiarity breeds contempt," like all generalizations, is only partly true. Certainly it does not apply in the case of familiarity with an organization such as KSKJ is today.

Sometime ago a friend asked me why I was "leaving town again," as he put it.

"KSKJ Board meeting," I told him.

"Never heard of that one. Government stuff?"

"No," I replied. "This is entirely different. This works."

"Well, that's something. Tell me more."

"All right, since you asked for it... The story of KSKJ is the story of an idea which took shape forty-five years ago. The idea was as simple and direct as the honest, industrious people who conceived it. They felt the need of some way to help each other in distress, so they formed an organization for that purpose. Not much of a one at first; but, having given it a name which was some forty sizes too large for it, there was nothing to do but nourish the infant until the name became a good fit. The streamlined version, KSKJ, are the original Slovenian initials which can be pronounced only in English. So there you have it: A union of men, women and children from

ST. FRANCIS ENTERS CONTESTANT IN MAMMOTH QUEEN CONTEST

Joliet, Ill.—St. Francis De Sales Society, No. 29, is represented in the big Queen Contest which will come to a close July 23 at the conclusion of the 45th anniversary celebration of the KSKJ. The program will open with a parade to St. Joseph's Church, where a Solemn High Mass will be sung. Festivities will then shift to the new KSKJ building and will be followed with a program at the Oak Grove picnic grounds. The dance program will be climaxed by coronation of the queen contest winner.

F. J. Z.

BOWLERS' THOTS TURN TO OUTING

Joliet, Ill.—In summer a bowler's fancy turns to outings! That's the current feeling of the St. Francis, No. 29, bowlers and friends, who will gather June 18 for an outing at Gibson Camp, Troy.

All members, friends and their families are invited. Tickets are only \$1 per person, which entitles one to refreshments and lunch. The entertainment bill mapped by the committee is very interesting and will include athletic contests.

On July 15 members of the school will give a tea in honor of Prof. Pavel Brežnik of Belgrade, Yugoslavia, who will come to Cleveland as the guest of Mr. Anthony J. Klančar, adviser to the club. Prof. Brežnik will also be similarly honored by other Jugoslav cultural clubs of Cleveland.

A good time is assured to all who attend.

all walks of life, numbering over 35,000 members in 21 different states, owning financial assets of four and a half million dollars."

"Well, I'd say you caught up with that over-size name. By the way, what is the full official title?"

"Never mind. It would only start you on more questions. Anyhow, we're fond of it now and wouldn't change it for the world. We use it to test the ability and sincerity of politicians. If they can roll out the full sonorous cadences of it without hesitating, they're good!"

"But it will interest you, as a physician and humanitarian, to know that KSKJ not only offers every modern form of life insurance; it pays sick benefits, operation benefits and generous sums for crippling disabilities. It recognized and met the menace of a falling birth-rate due to economic conditions with a maternity benefit of \$35 for the birth of each child. We took action on that problem sometime ago; whereas, the public is just beginning to realize that the problem is there. You are beginning to hear of health insurance as if the idea had never occurred to anyone outside of Washington. As a matter of fact, our own system is now old enough to have accumulated some valuable records for statistical purposes. We have even gone further, to find ways of helping those in desperate need if they are not eligible to claim benefit under the bylaws. All told, KSKJ has paid out to members and their kin something like \$8,000,000."

"But that is big business with big B's! Do you mean to say that, with its membership scattered all over the country, an organization of that kind can be managed successfully without an expensive executive staff?"

"Yes; others have wondered about that, too. The secret, I think, lies in two factors which are really pretty much inseparable. For one thing, the executive staff, which is our Board of Directors, continue to serve mostly because they like their work; certainly they are not overpaid. Blunt, burly Brince, of the Eveleth Brinces, who knows about conventions, expressed it this way: 'Why should I be doing this and neglecting my own business? But somehow this stuff gets under your skin.' Then there is our supreme secretary, Zalar, who has given 30 straight years of his life to a job which requires an office manager, insurance expert, diplomat, traveling salesman, peace-maker and all-around good fellow all in one.

That idea is simple enough. The Church acts on the principle that God is our Master. She warns us and the world that we are responsible to Him for every thought, word and deed of our lives. She tells us emphatically that the thoughts, words and deeds of the classroom may not be excluded from this responsibility. God, she declares, may not be put out of the classroom any more than He may be put out of the home.

Indeed, God in the school is just as important a proposition

87 Lodges Write Close to Quarter Million

ST. JOSEPH'S, JOLIET, LEADS ALL IN AMOUNT OF INSURANCE WRITTEN

Lodges Attaining Quota to Have Name on Permanent Plaque

Starting out apparently with the intention of being the first society to attain quota, St. Agnes' Society, No. 206, of South Chicago, Ill., realized its goal and won the honor of being the first lodge to go over the top in the current KSKJ Building Membership Drive.

By writing \$10,000 insurance, St. Agnes' fulfilled its quota. It is not the first time that the South Chicago lodge merited honors, for it is already listed 15 times on the KSKJ honor roll.

This recent success will place the lodge on the permanent honor roll plaque to be displayed in the new KSKJ Building.

Every lodge attaining quota will have its name in the main lobby.

In the period from June 1 to June 7, 13 lodges signed \$16,500, to bring the total from the inception of the drive to \$225,600 close to one-fourth of the set quota. Contributing their share to the present record are 87 lodges, while 98 lodges have not as yet responded.

Supreme officers in charge of the campaign are looking forward to receiving co-operation from all the lodges. If not quite one-half the lodges can bring the Union one-fourth the way, as they have, then with the help of the other half of the lodges, the goal would be half-way attained at this early date, it is opined.

St. Joseph's, No. 2, of Joliet, Ill., leads the lodges in the \$225,600. Total amount of insurance from April 2 to June 7, 1939, \$16,500.00.

CHURCH AND EDUCATION

Now the graduations begin. With the graduations come those annual outpourings of wisdom and knowledge, the commencement addresses. Tradition, hoary and apparently unchangeable, calls for these assaults on the patience and understanding of audiences at commencements, academic and collegiate, religious and secular, alike.

Baccalaureate orations are not customary, or at least are comparatively rare, at parochial school graduations. For the most part the awarding of diplomas to the children who have been taught by the Sisters is a simple and unpretentious function. But it is not unimportant. For in the parochial schools is the beginning, the very foundation of the Church's idea of education.

That idea is simple enough. The Church acts on the principle that God is our Master. She warns us and the world that we are responsible to Him for every thought, word and deed of our lives. She tells us emphatically that the thoughts, words and deeds of the classroom may not be excluded from this responsibility. God, she declares, may not be put out of the classroom any more than He may be put out of the home.

If you have a Class "A" or "B" certificate, consult your local secretary at ONCE. Exchanging your Class "A" or "B" certificate for a new one before July 1, 1939, will SAVE you money.

DON'T DELAY!

PROTECTION

The new type certificates issued by the KSKJ carry added protection, because they have a reserve.

If you have a Class "A" or "B" certificate, consult your local secretary at ONCE.

Exchanging your Class "A" or "B" certificate for a new one before July 1, 1939, will SAVE you money.

(Continued on page 6)

FOR GOD, HOME AND COUNTRY

By FATHER KAPISTRAN

After the *Thetis* submarine disaster, the Anglican churches were asked to offer public prayers for the dead under-sea victims. In other words, for the first time in Protestant history, the Church of England officially believes in Purgatory.

The only rub is that the Anglican body is not ONE as is Christ's Mystical Body. Hence, many ministers refused to carry out the request.

During the octave of Corpus Christi we receive the latest *Notre Dame Bulletin*, a survey of 15 religious surveys among Notre Dame students.

The most striking chapter, as usual, is that on frequent Communion.

One question reads: "What is the practical influence of frequent Communion in your life?"

Most agreed that frequent Communion aids in conquering sin. The next number said that frequent Communion influences them to a fuller life. In that answer lies a deep understanding of Catholic Action.

We are reminded that the difference between Nazis, Fascists, Kluxers, Bunders and Communists, on one hand, and Catholics of Catholic Action on the other, is this: a Catholic reforms himself first.

Notre Dame students are edifying in their answers on the results of frequent Communion: "Frequent Communion has made me more truthful." "Frequent Communion has given me strength to down bad habits, especially the reading of lower classes of magazines." "Daily Communion has removed the fear of instant death."

Those who may heretically think that Communion is a reward for a good confession or something you offer (without knowing how) on Mother's Day should read this student's reply: "I feel like a soldier who receives a supply of ammunition to fight off the dangers of the day."

This week Cleveland welcomed bishops, priests and laity, including employers and employees of the nation, to the National Catholic Social Action Congress, which began with Pontifical High Mass in the cathedral at 10 o'clock Monday morning.

The N. C. W. C. or National Catholic Welfare Conference is a permanent body headed by the bishops of the United

CHURCH AND EDUCATION

(Continued from page 7)

God, the soul and its eternal destiny and those who declare a man to be a mere animal, higher indeed than a horse or a cow, but worthy of no more fundamental respect.

The schoolroom is the place where much of this conflict will be decided. In the words of Leo XIII: "The schoolroom is the battleground whereon must be decided whether society shall continue to be Christian."

The words of the saintly Pontiff, long dead, are as applicable today as they were a generation ago, and as ominous in their warning. For if Christ be shut out from the school, what hope remains for the world?

—The Catholic Transcript.

States. Its purpose is to carry out systematically the work of the bishops particularly in Catholic Action. One of its departments is Social Action. To present the principles of the church and to hear the problems of employers and employees, this congress has been convened. The official theme of the congress as well as of the initial sermon in the cathedral was to build a Christian democracy.

I attend a church where phonograph records are played before Mass over a loud-speaker. I don't think this jibes with the little I've learned about church organs.

Louis Turner.

The *Motu Proprio* of Pius X says only the organ because of long tradition has a place in church.

The clock of life is wound but once,
And no man has the power
To tell just when the hands
will stop,
At late or early hour.

Marie Martin.

"BROTHER, YOU'VE GOT SOMETHING"

(Continued from Page 7)

And he's got the job licked and eating out of his hand, as insurance officials will testify with admiration and respect.

"The second factor is the religious character of KSKJ. The membership is limited to Catholics, which gives them one most important basic interest in common. Frankly, the sort of real neighborly charity which goes beyond mere grouping for mutual protection does not exist on a large scale without a solid religious foundation. A common prayer at the opening and closing of a Board meeting makes a fine lubricant for the wheels of deliberation.

My cheery friend looked unusually thoughtful for a long minute. Then he said, "Brother, I think you've got something!"

It was my turn to look thoughtful. Apparently a few bare facts about KSKJ had made a distinct impression on a man who had never heard of it before. Perhaps the significance of the survival and continued growth of an organization like KSKJ, through good and bad times, despite the hazards caused by the profound changes in the social, economic and cultural condition of its members—perhaps the significance of it is not fully appreciated even by those of us who have made it our concern.

A few months ago, when a fine and honorable and most lovable gentleman named Opeka handed over the supreme president's gavel to his equally worthy successor, he made a little speech. It wasn't a flowery effort; just a simple story of the many years he had spent in the service of KSKJ and how he felt about it. When he finished he wept and 26 mature men and women wept with him. If I had not been one of them I would never have believed it, because they can be as hard-boiled as need be when occasion demands.

As George said, somehow this KSKJ gets under your skin. And most of the time it feels good.

Your work for the Union is work for yourself, for every member is a part owner, and has a voice in the management of the organization.

THE FORGOTTEN MAN

One evening I had occasion to call upon a gentleman who, during my youth and for the greater part of my adult life, was known to me by name and by sight, but who otherwise had remained something of a man of mystery. I found my somewhat legendary man comfortably seated in a well-worn leather armchair smoking a pipe, with the evening paper lying in his lap. On his feet were slippers that, like my own, were built for ease and not for exhibition purposes.

Within easy reach was a small table containing magazines, a few books, and a tobacco jar whose fragrant contents made me itch to pull out my brown briar. The rest of the room was in keeping with this picture of solid comfort: a few good pictures, a couple of chairs that permitted a man to slouch nicely in them, and other furniture equally masculine in character. I was courteously bidden to be seated, and notice having been taken of my longing look toward the tobacco jar, a warm invitation to have a fill was instantly forthcoming. I stated my business; it was settled quickly and concisely; and before I knew it we had launched out upon the sea of conversation touching at various ports of mutual interest. Some two hours later I took my leave, and after the front door closed gently behind me, I came to with a start. Good heavens! I had spent an entire evening with my pastor!

I walked slowly homeward in a fine state of mental confusion. In my mind's eye the portrait of our pastor as it had been painted by the composite opinions of his parishioners came into view. This is it:

If he tries to be friendly, he's fawning; if he doesn't, he is high-hat.
If he visits his parishioners, he's an old busybody, neglecting his church; if he doesn't, he's a snob.
If he can't run his plant on nickels and dimes, he's a poor business man; if he asks for more money, "What does he do with it all?"
If he dresses well, he's worldly; if he doesn't, he's a boor.
If he speaks good English, he's affected; if he doesn't, he's ignorant.
If he delivers a 20-minute sermon, he's dull; if he talks ten minutes, he hasn't prepared.
If he has frequent devotions, he's a money-grabber; if he doesn't, the spiritual welfare of his flock is not uppermost in his mind.

If he is actively religious, he's a hypocrite; if he isn't, he should never have been ordained.

If he lives in a comfortable house, "Who does he think he is?" If he doesn't, he has no parish pride.
If he goes to the ball game or plays golf, tsk! tsk! tsk! If he doesn't, he's an old fossil.

Is it any wonder that, after my call, I immediately dubbed him The Forgotten Man? The joke of it is that those who criticize their pastor most are the very ones who know him least. They never think of calling on him or of asking him to visit their home. If our pastor meets one of us on the street, we bob our head, mutter a greeting under our breath, touch our hat, and skip nimbly on our way leaving a deep sigh of relief at having escaped a fate we dread, but are powerless to name.

Those who read this will probably be as surprised as I was to learn that their pastor is a human being. He is perfectly normal in every way, and even has personal likes and dislikes. There are well-authenticated cases of individuals who, having become acquainted with their pastor either accidentally, as I did, or purposely, have found themselves liking the queer creature. The next time you see your pastor, walk up and shake hands with him (there is no evidence of a pastor ever having bitten a parishioner). If he doesn't swoon away in a dead faint at this exhibition of friendliness, the chances are he will be found a most likable fellow. If he does something you like, tell him about it; if you have a suggestion that will make his job a little easier, tell him about that, too. Give him your hand, your heart and your head.

Examine your certificate! If you have a Class "A" or "B" certificate, see your local secretary at ONCE.

Exchange your Class "A" or "B" certificate for a new type before July 1, 1939, and save yourself money.

DON'T DELAY!

SUMMER MONTHS

The joys of summer are unmistakably here. Highways are crowded with motorists, parks and beaches are filled with grateful men and women. The sun beams down health and happiness on the millions who need it so much.

But summer months are lazy months. Over most of us there creeps a feeling of ennui. It is not the unhealthy sluggishness which springs from an infection or a constitutional disorder. It is a good pleasant drowsiness which is decidedly on the desirable side of things.

Unfortunately this ennui sometimes communicates itself to the soul. Many a man and woman who has been ordinarily pious during the winter months suddenly becomes lazy about devotions, about prayers, about routine spiritual exercises. He just makes Mass on Sunday and kneels like a sharpshooter in the back anxiously waiting for the *Ite Missa Est*. He just quits being a fervent Catholic for a while.

We must let God rule our lives not only on Sundays but on every day of the week if we hope to correct the abuses that afflict the world, the Rev. Louis M. Dunnigan, O.F.M., declared recently at services in honor of Christ the Worker at St. Joseph's Church, Cleveland.

"We complain about present conditions," said Father Dunnigan, "but it is silly to complain if we do nothing to change them. We must observe God's law always. Because we have forgotten our obligations toward God, we have neglected our obligations towards our neighbor. And the present distressful conditions are the result.

"St. Francis of Assisi," he said, "looked upon the teachings of the Faith as so many lessons to be applied to human conduct and first of all to his own conduct. You would have amazed Francis with the implication that God could disregard a man's political, industrial, commercial or domestic life so long as a man hallelujahed at Sunday service, as if psalm-singing were God's rightful due but not the harmony of a proper social order.

"Here is a lesson," declared Father Dunnigan, "that the world has unlearned and must learn again with ever deeper sincerity: that religion is a logical and practical necessity, and that what it teaches is not merely a thing to go into ecstasy about, but a thing to translate into action in our dealings with our neighbor."

Catholic Universe Bulletin.

KEEP STEP

Keep step. If you fall behind, it is not yourself alone who suffers, but you pull your family and your company down with you.

Victories of life are won by men putting their shoulders to the wheel, in companies and regiments — co-operation and team work. In plain English, don't lose touch with your fellow human beings.

Keep step with your family. The family is the oldest known club. From this group all groups received their origin.

Keep step with your friends. To lose a real friend is worse than losing a pocketbook.

Keep your mind open, keep step to new things, new methods.

Keep step with the times. It is well to know the thought of yesterday, but it is better to keep step with the present day.

—The Monarch.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.

2. Manuscripts written in pencil will not be considered.

3. If possible typewrite material, using double-spaces.

4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.

5. Material must be received by Our Page not later than 8 a.m., Monday, prior to intended publication.

7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

REPORTERS

John Beves Anthony Bucher Frank Bucher John A. Caspar Mary Deloit Gale Elenich Joseph Erehull Pauline G. Gorans Frank Gibbons Marie Glavin Holmes Ivanish Frances Janacek Agnes Jenich A. Jastell, Jr. Joseph Kausek Joseph J. Klem Edward Kompare Milton Kozak Victoria Krall Frances Loker Mary Maleckar Valentine Maleckar Eleanor Manevsek Merle Marmer Nick Mikatich Jr. Michael Poltischk Frank Ribek Jr. Francis Seaver Charles Standohar Leo Radovic Stephen Strickland Theodore Szwarc Peter Svegli Helen Terlep Mary Trumbush Stephanus Turk Dorothy Udovich William Virant John Volk Margaret Weidman Frank Zubkar Pauline Zelezniak

CHECK NOW!

Examine your certificate! If you have a Class "A" or "B" certificate, see your local secretary at ONCE.

Exchange your Class "A" or "B" certificate for a new type before July 1, 1939, and save yourself money.

DON'T DELAY!

OUR PAGE COOKING SCHOOL

By FRANCES JANCER

Let us have a picnic for a change. The time of the year is here for this favorite pastime. Picnics may be held on the beach, in the woods, and along the open road, and even on one's own porch or lawn, just so long as you are in the out-of-doors with good friends and good food.

The food may be ever so simple, including only a sandwich or two, or it may be very elaborate with a great variety of dishes.

Generally the lunch or supper must be carried some distance.

It is, therefore, quite necessary to pack the food carefully, if possible in containers that can be thrown away.

Sandwiches should be wrapped singly or in sets of two in waxed paper, and then put in a larger box.

Chicken may be cut into convenient pieces and each wrapped in waxed paper, making knives and forks unnecessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.

Paper plates, paper cups and paper spoons are convenient and suitable, and paper napkins in generous supply are quite necessary.